

Castellet de Dalt

Vacarisses

Ubicació

Comarca: Vallès Occidental
Lloc/Adreça: Als plans de Castellet, prop de l'urbanització de la Coma
Emplaçament: Al costat del camí Romeu, entre les urbanitzacions de la Coma i la Colònia Gall

Coordenades:

Latitud: 41.60169
Longitud: 1.90356
UTM Est (X): 408631
UTM Nord (Y): 4606134

Classificació

Número de fitxa: 08291 - 44
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Conjunt arquitectònic
Estil / època: Modern Contemporani Popular
Segle: XVI - XX
Estat de conservació: Bo
Protecció: Inexistent
Accés: Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat: Privada
Titular: 001403000DG00F

Fitxes associades:

[Camí Romeu](#)

Autoria de la fitxa: Jordi Piñero Subirana
Data de registre de la fitxa: dl., 29/03/2010 - 02:00

Descripció

Masia situada en un petit promontori al costat de l'antic camí Romeu a la qual s'hi han annexat diversos cossos. L'edifici principal ha conservat força bé les característiques tradicionals. És de planta quadrada i consta de planta baixa més dos pisos, amb coberta a dos aiguavessos amb el carener perpendicular a la façana principal, a migdia. La façana principal té portal amb arc de punt rodó i diverses obertures regulars amb balcons; només el central és emmarcat amb carreus. També té un rellotge de sol (segons una inscripció, de l'any 1947). Les parets són arrebossades i pintades de blanc, amb carreus escairats als angles. L'interior està distribuït, segons el cànon clàssic, en tres crugies, amb sostres de volta escarsera a la planta baixa. L'habitatge té annexat a ponent un cos més baix de només una planta. A la part de llevant té annexades diverses dependències, construïdes al segle XX, que actualment s'utilitzen com a quadres per a cavalls. A la part sud-est té dues construccions aïlles, construïdes també a mitjan segle XX: una petita vivenda, amb una bassa moderna annexa, i un paller.

Observacions:

Inscripció a la dovella central del portal: "1576. B8 I: C8 II"

La propietat del mas inclou les terres adjacents i també la casa de Castellet de Baix.

Història

El mas estava situat a peu del camí dels romeus que utilitzaven els pelegrins per anar a Montserrat i que va tenir una gran consideració, especialment durant els segles XIV al XVII. Aquest camí creuava l'actual terme de Vacarisses, passant per algunes de les masies més importants de la zona, de forma que algunes d'elles adquiriren la funció d'hospici o hostal, encara que aquest no fou el cas del Castellet.

Antigament era conegut com la Frasera o Castellet de la Frasera, i estava sota el domini del monestir de Santa Cecília, per la qual cosa l'amo del mas pagava cinc sous el dia de Nadal. Al segle XVI era de Bartomeu Castellet, que disposava d'un títol d'establiment signat l'any 1576 per Anna Cordelles, vídua de Joan de Grevalosa. És possible els Castellet reformessin o bé aixequessin de nou el mas en aquest moment, ja que la inscripció del portal sembla indicar que el cos principal és obra en bona part d'aquest segle. A Bartomeu el succeí el seu fill Benet, i a aquest el seu fill Joan. Com altres masos de la part occidental de Vacarisses el mas era un alou del monestir de Santa Cecília de Montserrat, i els delmes es pagaven a parts: quatre parts per al monestir i tres parts per al senyor del terme de Vacarisses. Es té constància d'un alcalde de Terrassa, fill de la masia de Castellet, que ho va ser durant la guerra dels Segadors, quan la Generalitat va fer estada a aquesta ciutat. A Joan Castellet el succeí el seu fill Joan, casat amb Antònia, que deu anys més tard ja era vídua. El 1666 l'amo del mas era el fill de Joan i Antònia: Alexandre Castellet, el qual vivia al mas amb la seva família, juntament amb Josep Solà, que tenia en la mateixa casa dos "aposentos" a carta de gràcia. Josep Castellet, fill d'Alexandre, posseïa també el mas Pi, deshabitat. El 1694 els amos del Castellet de la Frasera van fer les primeres concessions de terres a rabassa morta, i l'any 1723 i 1927 les següents, a un total d'uns 20 parcers. A Josep el va succeir el seu fill Silvestre Castellet, que constava com a propietari el 1759. En aquest moment es coneixen les afrontacions exactes de les terres del mas. L'any 1806 l'amo del mas, Joan Castellet, era declarat fora d'ús de raó i es nomenava successora la seva filla Francesca, casada amb Marçal Barrera, moliner de Monistrol de Montserrat. Passada la Guerra del Francès, els anys 1814 i 1815, els propietaris començaren a establir a rabassa morta una part molt important de les terres. Actualment, la majoria de les terres de l'entorn pertanyen a la casa i són treballades pels masovers d'aquesta.

Bibliografia

AA.DD. (2006). Catàleg de masies i cases rurals susceptibles de recuperació o preservació. Ajuntament de Vacarisses; Associació Catalana de Municipis i Comarques; SART-FEC, Universitat de vic, fitxa. 5

FLOTATS, Antoni (1979). Vacarisses, assaig històric d'un poble, p. 90, 96-97

VALLS i PUEYO, Joan (1995). "El mas de la Frasera o Castellet de la Frasera", Balcó de Montserrat, núm. 327 (novembre)

VALLS i PUEYO, Joan (1996). "Can Serra", Balcó de Montserrat, núm. 333 (maig)

VALLS i PUEYO, Joan (1998). "Els amos del Mas Frasera i el rector Vallcendrera", Balcó de Montserrat, núm. 356 (abril)

VALLS i PUEYO, Joan (2003). "Les possessions monàstiques als termes de Vacarisses i Rellinars", Balcó de Montserrat, núm. 419 (juliol)

